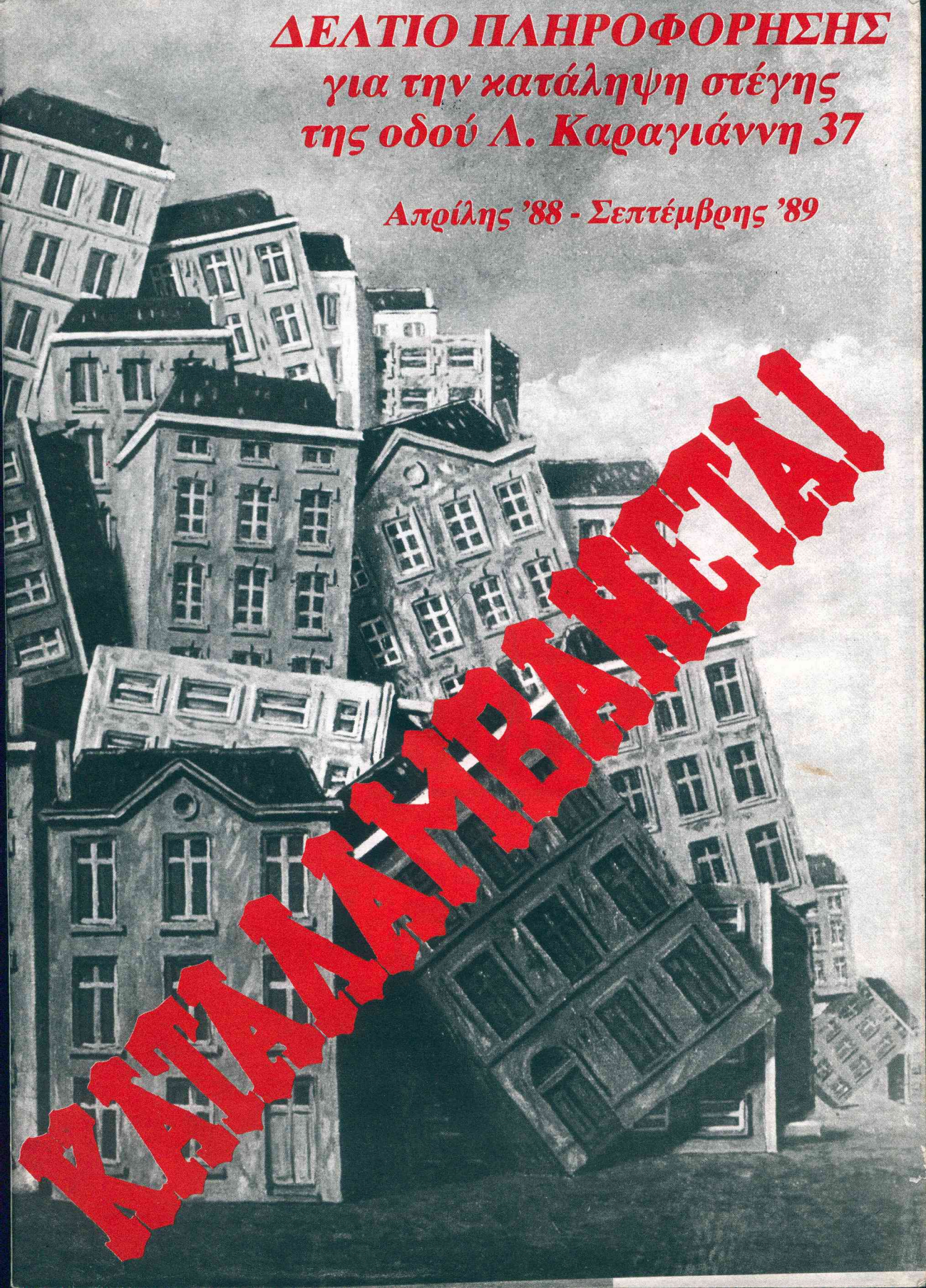


# ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

για την κατάληψη στέγης  
της οδού Λ. Καραγιάννη 37

Απρίλης '88 - Σεπτέμβρης '89



## ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι μακροσκελείς εισαγωγές δεν προσιδιάζουν σ' ένα δελτίο πληροφόρησης που παρουσιάζει δραστηριότητες ενός ζωντανού εγχειρήματος όπως είναι μια κατάληψη στέγης. Δραστηριότητες που η κάθε μια ξεχωριστά, αλλά και όλες μαζί είναι αρκετά εύγλωττες από μόνες τους τόσο για την ποιότητά τους όσο και για τους στόχους τους. Ωστόσο είναι αναγκαίο να εξηγήσουμε σύντομα και συνοπτικά τους λόγους που μας ώθησαν σ' αυτή την έκδοση.

Η συγκέντρωση του έντυπου υλικού από τις παρεμβάσεις της κατάληψης της Λ. Καραγιάννη - αφίσσες, προκηρύξεις, ανακοινώσεις τύπου, συναυλίες, πάρτυ - που επί ένα χρόνο οργάνωσε μόνη της και αργότερα σε συνεργασία με άλλους καταληψίες και πρόσφατα με μια ευρύτερη πρωτοβουλία για το στεγαστικό, δεν αποσκοπεί στο ν' αποτελέσει απλά μια έκδοση αρχειακού χαρακτήρα. Παράλληλα μ' αυτό, αλλά με πολύ περισσότερο βαρύνουσα σημασία, μας ενδιαφέρει να προσδώσουμε ανάγλυφα το στίγμα - πλαίσιο της κατάληψης μέσα στο οποίο εντάσσονται οι πολυεπίπεδες παρεμβάσεις της και που βάσει αυτού οικοδομούμε - με μόνιμο στόχο τη διεύρυνση - τις συνεργασίες μας με τα κοινωνικά - ταξικά υποκείμενα που υφίστανται το στεγαστικό πρόβλημα. Κατά συνέπεια το ίδιο το Δελτίο αποτελεί ένα εργαλείο παρέμβασης για τις παραπέρα δραστηριότητές μας.

Ιδιαίτερα το κείμενο - πλαίσιο για το στεγαστικό και για τις καταλήψεις (στην σελ. 27) κατέχει εξέχουσα θέση μέσα στο Δελτίο, εφόσον θέτει από τη μεριά μας τους στόχους και τις κατευθύνσεις των παρεμβάσεων που δρομολογούμε είτε από μόνιμοι μας, είτε από κοινού με άλλους καταληψίες, κοινωνικές ομάδες και άτομα που ενδιαφέρονται να δραστηροποιηθούν πάνω σ' αυτό το οξυμμένο κοινωνικό ζήτημα και στις προοπτικές που ανοίγονται με τις καταλήψεις.

Με σαφή προσανατολισμό τη σύνδεσή μας μ' εκείνους που υφίστανται το - αδιαμφισβήτητα ταξικό - πρόβλημα της κατοικίας και τις συνέπειές του, εκδίδουμε το Δελτίο σε μια περίοδο που η κατάσταση τείνει να γίνει ανυπόφορη για τους εργαζόμενους, άνεργους, νεολαίους και φοιτητές και που γίνεται φανερό ότι η αντίδραση /αντίστασή μας στην εκμετάλλευση, την εξαθλίωση και την κοροϊδία είναι απαραίτητη.

Δεδομένου ότι το φθινόπωρο αρχίζει το νέο οικονομικό έτος, ότι πολλοί εργαζόμενοι αλλάζουν κατοικία, ότι χιλιάδες πρωτοετείς φοιτητές συρρέουν στην Αθήνα και ότι οι εξώσεις ήδη άρχισαν.

Δεδομένου ότι η κρατική πολιτική έχει ξεκάθαρο πλέον στόχο την απελευθέρωση των ενοικίων, πολιτική που ωθεί τους ιδιοκτήτες - κερδοσκόπους είτε να κρατούν τα σπίτια κλειστά ζητώντας ακόμη καλύτερους όρους εκμετάλλευσης, είτε να ζητούν υπέρογκα ενοίκια που απομυζούν οικονομικά τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα.

Δεδομένου ότι προεκλογικά, για ψηφοθηρικούς λόγους, μοιράστηκαν στεγαστικά δάνεια για τα οποία δεν υπάρχουν κεφάλαια να διατεθούν - κι όταν υπάρχουν είναι τόσο ληστρικά που οι δόσεις γίνονται απλησίαστες για το εισόδημα των εργαζομένων με αποτέλεσμα την προοπτική κατάσχεσης των σπιτιών των δανειοδοτηθέντων.

Δεδομένου τέλος ότι τα όρια της επίσημης πολιτικής κυβέρνησης και κομμάτων για τη στέγη τα καθορίζει η συνολική επίθεση του κράτους και του κεφάλαιου ενόψει του '92 ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων και των νέων.

Με όλα αυτά τα δεδομένα μπορούμε να πούμε ότι ο επερχόμενος χειμώνας θα είναι ιδιαίτερα θερμός για όσους υφίστανται το στεγαστικό, η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ αντιμετώπιση των προβλημάτων θα είναι πλέον επιβεβλημένη μια και είναι φανερό ότι τα όρια των ατομικών λύσεων στενεύουν.

Μέσα σ' αυτό το στίβο των κοινωνικών εξελίξεων στόχος μας είναι η προώθηση αυτοοργανωμένων, αντιθεσμικών και άμεσων αγώνων ενάντια στην εκμετάλλευση των στεγαστικών και κοινωνικών αναγκών μας.

Η Γενική Συνέλευση των Καταληψιών  
του Σπιτιού της οδού Λ. Καραγιάννη 37

### Σημείωση

Στην παρουσίαση των παρεμβάσεων δεν συμπεριλαμβάνονται οι συνεντεύξεις στον τύπο και τους ραδιοφωνικούς σταθμούς και η πολύμορφη παρέμβασή μας σε συγκεντρώσεις σωματείων και οργανώσεων εργαζομένων και φοιτητών για την οικονομική πολιτική, ενοικιαστών και δανειοδοτηθέντων από το κράτος και η συχνή παρέμβασή μας με τραπεζάκια, ταμπλώ, αφίσσες και προκηρύξεις στους γύρω από το κατεληγμένο κτίριο χώρους.

Τα τελευταία χρόνια η κατακόρυφη άνοδος των ενοικίων, ανέδειξε την κρίση της στέγης σαν οξύτατο κοινωνικό πρόβλημα.

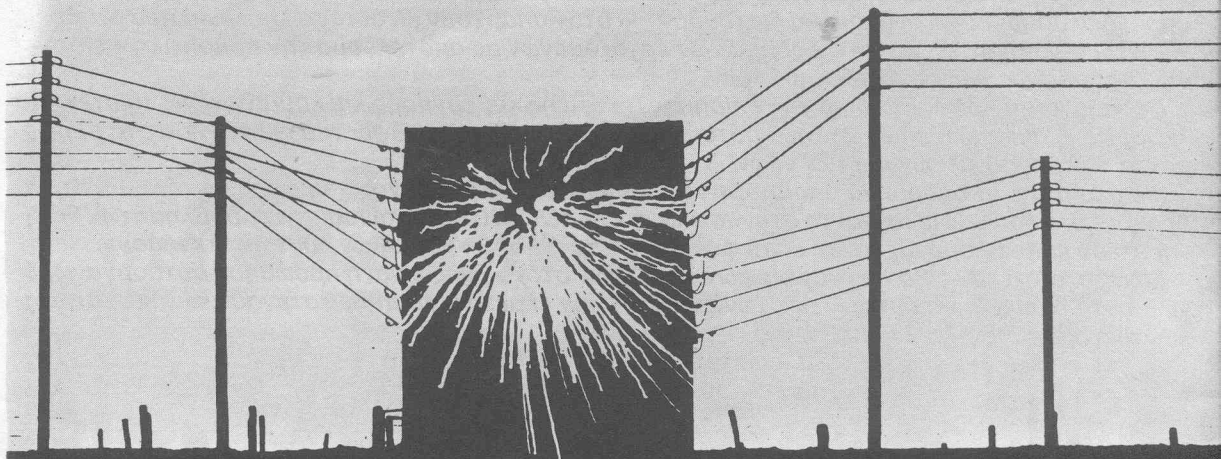
Χιλιάδες πολίτες στην Αθήνα αλλά και στις περισσότερες επαρχιακές πόλεις ζουν καθημερινά εδώ και 3 τουλάχιστον χρόνια με το άγχος του ενοικίου. Υπέρογκα ποσά για κακές ως άθλιες κατοικίες συνιστούν αυτό που λέγεται «πρόβλημα στέγης», πρόβλημα στο οποίο καμιά κυβερνητική ρύθμιση δεν θέλει και δεν μπορεί να δώσει λύσεις. Αντίθετα το κράτος και οι νόμοι των μικρομεσαίων ιδιοκτητών της γης και της στέγης, εξακολουθούν να ρυθμίζουν την κερδοσκοπία σε βάρος διάφορων κοινωνικών ομάδων (νέων, άνεργων, φοιτητών, χαμηλόμισθων, συνταξιούχων).

Αυτή η κατάσταση αγγίζει τα όρια του σκανδάλου: Την ίδια στιγμή που χιλιάδες άνθρωποι δαπανούν μόνο για το νοίκι το μισό του μισθού τους (αν έχουν βέβαια κάποιο μισθό), 200.000 διαμερίσματα μόνο στην Αθήνα (σύμφωνα με δηλώσεις του Τρίτη σαν υπουργού του ΥΠΕΧΩΔΕ) μένουν κλειστά και ακατοίκητα. Πολλά απ' αυτά (τα μισά) είναι περιουσία τραπεζών, δημοσίων οργανισμών ή της εκκλησίας.

Δημιουργείται μ' αυτό τον τρόπο μια τεχνητή έλλειψη στέγης που συντελεί στην όξυνση των ανταγωνιστικών σχέσεων μεταξύ ιδιοκτητών-ενοικιαστών, με αποτέλεσμα την αύξηση των ενοικίων και τελικά την ενίσχυση της κερδοσκοπίας πάνω στην κατοικία. Γιατί ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του καπιταλιστικού συστήματος είναι η οικονομική εκμετάλλευση όλων των αναγκών αλλά και των απολαύσεων της ανθρώπινης ζωής. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να αλλοτριώνονται τόσο οι χώροι στους οποίους ζούμε αλλά και οι ίδιες οι συνειδήσεις και οι ανθρώπινες σχέσεις. Τα σπίτια, οι πόλεις, η διασκέδαση, το φυσικό περιβάλλον γίνονται εμπόρευμα κι εμείς καταναλωτές που μας επιβάλλεται να αγοράζουμε αυτά που στην ουσία είναι δικαιώματά μας.

**Έτσι, εμείς, μια ομάδα άστεγων φοιτητών αποφασίσαμε να καταλάβουμε και να ζήσουμε μαζί στο κτήριο της οδού Δροσοπούλου και Λ. Καραγιάννη**, ιδιοκτησίας του πανεπιστημίου Αθηνών και του Υπουργείου Παιδείας, δείχνοντας έτσι έμπρακτα τις αρνήσεις μας:

άρνηση στην πλασματική έλλειψη στέγης, και στην εμπορευματοποίηση των βασικών δικαιωμάτων όπως είναι το δικαίωμα της κατοικίας.



Η παραπάνω προκήρυξη κυκλοφόρησε την πρώτη μέρα της κατάληψης στις 15 Απρίλη '88. Η κατάληψη - αν και έγινε σε μια απρόσωπη μικροαστική γειτονιά με έντονα τα χαρακτηριστικά της εξατομίκευσης και της έλλειψης κοινωνικών σχέσεων - είχε θετική ανταπόκριση και δεν ήταν λίγες οι φορές που βρήκε ουσιαστική βοήθεια από τους περίοικους: η δε κάλυψή της από τον τύπο, αν και πλατιά, στην ουσία της δεν κατέγραψε τον κοινωνικοπολιτικό της χαρακτήρα.

άρνηση στα γκέτο των φοιτητικών έστιών, μια από τις μορφές χωροταξικού περιορισμού και διαχωρισμού των κοινωνικών ομάδων (όπως ανάλογα συμβαίνει και με τις εργατικές πολυκατοικίες), άρνηση σε «ρυθμίσεις» που ακυρώνουν **το δικαίωμα όλων στην πόλη** και επιβάλλουν μοντέλα συμπεριφορών σύμφωνα με προκαθορισμένους ρόλους.

άρνηση στην αλλοτρίωση που επιβάλλει ο καπιταλισμός στις καθημερινές ανθρώπινες σχέσεις, αλλοτρίωση που πραγματοποιείται στα σπίτια-κλουβιά, στην εξατομίκευση των αναγκών και των επιθυμιών μας.

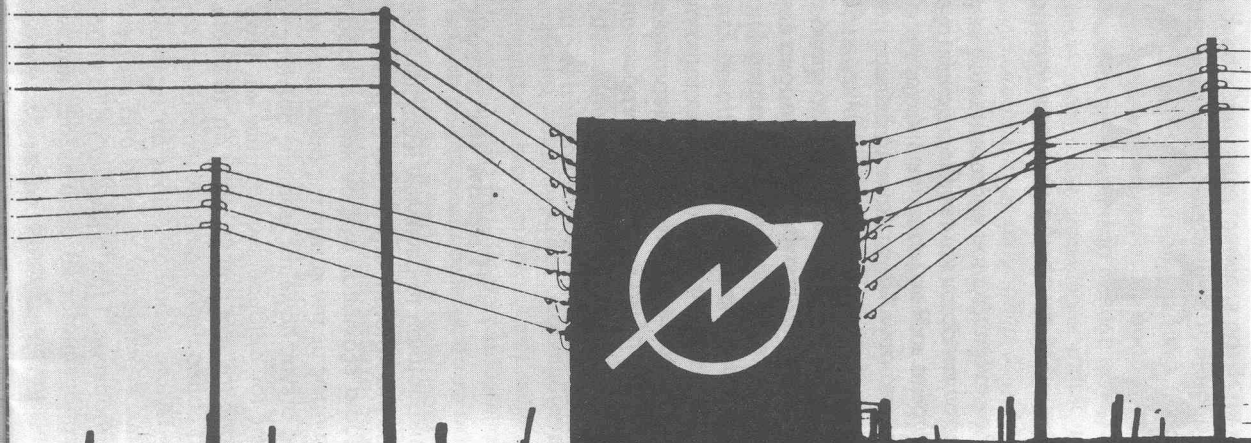
άρνηση στην πειθαρχημένη σιωπή της κατανάλωσης, στην «έγκριση» και διαχείριση των αναγκών μας από γραφειοκράτες πολιτικούς, που μπορούν μόνο να μας ξεγελούν και να υποθάλουν την εκμετάλλευση με κάθε τρόπο.

Αυτή η συλλογική μας ενέργεια, δεν είναι απλά μια μορφή διαμαρτυρίας. Είναι επίσης μια πρόταση-πρό(σ)κληση, τόσο για εμάς τους ίδιους, όσο και για όσους φοιτητές, άνεργους ή εργαζόμενους, άστεγους και μη, έχουν τέτοιες παρόμοιες ανάγκες. **Είναι ακόμα απόδειξη της πεποίθησής μας ότι τα προβλήματα που το σύστημα δημιουργεί σε βάρος μας, μπορούμε να τα λύσουμε και να τα υπερβούμε με συνειδητές συλλογικές και ισότιμες πράξεις αυτοοργάνωσης.**

Θεωρούμε ότι η ενέργειά μας αυτή είναι συνέχεια των λειτουργικών καταλήψεων σε σπίτια που έγιναν και υπάρχουν από το '85 στην Λεωφόρο Νίκης 45 στη Θεσσαλονίκη, και Χαρ. Τρικούπη 91 στην Αθήνα από άστεγους φοιτητές και άνεργους νέους. Είναι ακόμη ποιοτικό προχώρημα των φοιτητικών-σπουδαστικών αγώνων και των διεκδικητικών καταλήψεων στα πανεπιστήμια που έγιναν τον περασμένο χειμώνα.

Απαιτούμε να γίνει σεβαστό το δικαίωμά μας στην κατοικία και η πρακτική μας γύρω απ' αυτό και δηλώνουμε την αλληλεγγύη και συμπαράστασή μας σε όλους όσους θέλουν να υπερασπιστούν με ανάλογοις τρόπους τα δικαιώματά τους.

## ΟΜΑΔΑ ΑΣΤΕΓΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ



Η προκήρυξη που ακολουθεί στις επόμενες σελίδες κυκλοφόρησε στις αρχές του Ιουνίου '88 μετά από μια διαδικασία εσωτερικών ανακατατάξεων, μέσα από την οποία αποσαφηνίστηκε πληρέστερα ο χαρακτήρας της κατάληψης, η εσωτερική της λειτουργία και οι στόχοι παρέμβασής της. Η προκήρυξη μοιράστηκε μέσα σ' ένα χρόνο σε 8.000 αντίτυπα σε μια σειρά παρεμβάσεων της κατάληψης.

# ΚΑΤΑΛΗΨΗ

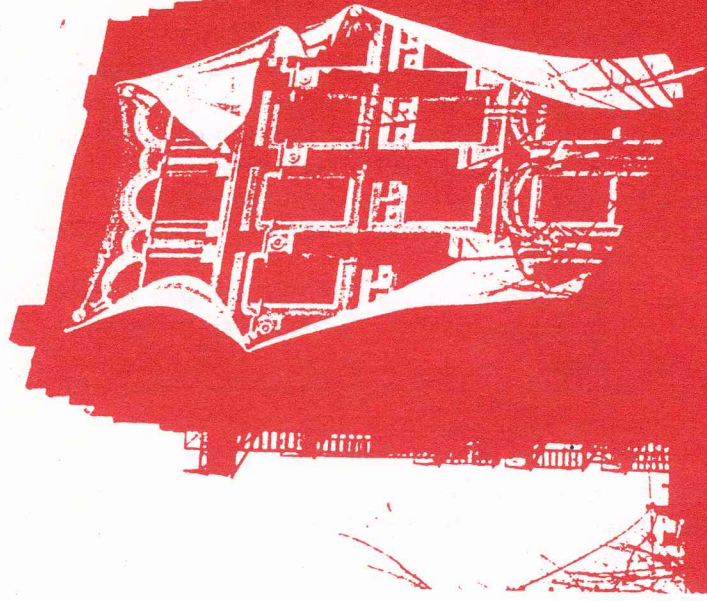
## Οι απαρχές του στεγαστικού προβλήματος

Το «μοντέλο» ανάπτυξης του κράτους και του κεφάλαιου στην Ελλάδα (συσσώρευση όλων των υπηρεσιών, του εμπορίου και των βιομηχανιών σχεδόν αποκλειστικά στην πρωτεύουσα) σπάρθηκε απ' τα πρώτα κιόλας μεταπολεμικά χρόνια σ' ένα συνεχές ρεύμα εσωτερικής μεταναστεύσης απ' τα χωριά στην Αθήνα και κατά δεύτερο λόγο στη Θεσσαλονίκη. Ατέλειωτες χιλιάδες αγρότες εξαναγκασμένοι απ' τις άδλιες συνθήκες επιβίωσης στην επαρχία συνέρρεαν για πολλά χρόνια σ' αστικά κέντρα για ν' αποτελέσουν το φτηνό εργατοϋπαλληλικό δυναμικό της «ανάπτυξης». Για όλους αυτούς τους ανθρώπους παρουσιάστηκε πρόβλημα στέγης που οξυνόταν με τη συνεχή αύξηση της εσωτερικής μετανάστευσης. Μια πρόχειρη και ανέξοδη λύση για τ' αφεντικά και το κράτος, στάθηκε αρχικά το αυδαίρετο. Στη συνέχεια εμφανίστηκε και εντατικοποιήθηκε μια άνευ προηγουμένου οικοδομική δραστηριότητα στηριγμένη στο δεσμό της αντιπαροχής-πολυκατοικίας που αποτέλεσε πεδίο επένδυσης και ανάπτυξης του μικρού και μεσαίου κεφάλαιου. Έχοντας σα μοναδικό κριτήριο την κερδοσκοπία δημιουργήθηκε ένα κύκλωμα οικοπεδούχων, εργολάβων, τεχνικών κ.ά. που —εκμεταλλευόμενο την επιτακτική ανάγκη στέγης— οικοπεδοποίησε και οικοδόμησε κάθε κομμάτι γης μετατρέποντας την Αθήνα σε μια απέραντη τσιμεντούπολη.

## Η κρίση της στέγης σήμερα

Η εντατική οικοδόμηση τσιμεντένινων κλουβιών που έδινε «λύση» στη συνεχή ζήτηση κατοικίας, βρέθηκε σε μια κρίσιμη καμπή από τα μέσα της δεκαετίας του '70 και άρχισε να φθίνει, αφού πρώτα βέβαια εξάντλησε σχεδόν κάθε οικοδομήσιμη περιοχή.

Ταυτόχρονα όμως με την κάμψη της οικοδομής και την ακρίβεια των νέων κατοικιών, αυξάνει η ζήτηση της στέγης λόγω της φυσικής αύξησης του πληθυσμού (η νεολαία θέλει σπίτια), λόγω της αύξησης του αριθμού των φοιτητών και λόγω της αργής αλλά συνεχιζόμενης εσωτερικής μετανάστευσης (οι νέοι που έρχονται απ' τα χωριά σ' αστικά κέντρα). Παράλληλα η «ανασφάλεια» των μικρομεσαίων ιδιοκτητών μετατρέπεται, μες στη δίνη της οικονομικής κρίσης, σε απαίτηση για το μέγιστο (εύκολο) κέρδος απ' τις ιδιοκτησίες-σπίτια τους. Έτσι για τη συντριπτική πλειοψηφία των ενοικιαστών, το σπίτι από στοιχειώδες ανδρώπινο δικαίωμα μεταβάλλεται σε πανάκριβο εμπόρευμα. Γιατί σύμφωνα με το νόμο προσφοράς και ζήτησης στον κεπιταλισμό, η τιμή του εμπορεύματος-κατοικία αυξάνει κατακόρυφα στις υπάρχουσες συνθήκες (μικρή προσφορά στέγης, μεγάλη ζήτηση).



ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ  
ΣΤ' ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ

## Οι συνέπειες απ' την κρίση της στέγης

Εμφανίζεται λοιπόν το παράλογο φαινόμενο χιλιάδες άνδρωποι να παρακαλάνε και να πληρώνουν υπέρογκα ποσά για να κάθονται ακόμα και σ' ελεεινά υπόγεια μπουντρούμια, ενώ το πρόβλημα επεκτείνεται σ' ολόκληρη την κοινωνία. Χιλιάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι αναγκάζονται να ζοδεύουν το μεγαλύτερο μέρος του μισθού ή της σύνταξής τους στο νοίκι, έχοντας ν' αντιμτωπίσουν παράλληλα την μεγάλη ακρίβεια. Η νεολαία χωρίς τη δυνατότητα εξασφάλισης στέγης και εξαιτίας της υψηλής ανεργίας, οδηγείται στην ολόπλευρη εξάρτηση απ' την οικογένεια. Οι φοιτητές — και ιδιαίτερα οι επαρχιώτες — γίνονται αντικείμενο ανεπίτρεπτου εκβιασμού και εκμετάλλευσης στο βαθμό που δεν έχουν κάποια εναλλακτική λύση (πατρικά σπίτια κ.λπ.)

**Η κρίση της στέγης μονιμοποιείται σαν πρόβλημα για όλο και περισσότερους ανθρώπους και εξελίσσεται σε οξυτάτο κοινωνικό ζήτημα. Τα νοίκια ακριβαίνουν ολοένα και περισσότερο, χιλιάδες άνθρωποι στοιβάζονται σε κακές ως άθλιες κατοικίες με αντίτιμο απαράδεκτα ποσά κι ένα ακόμη καθημερινό άγχος για την επιβίωση.** Οι ανήμποροι οικονομικά βρίσκονται ξαφνικά στο δρόμο, η απειλή της έξωσης γίνεται εκβιαστικό όπλο στα χέρια των ιδιοκτητών, ενώ η καχυπογία απέναντι στους νέους ενοικιαστές, φοιτητές, υποασφαχολούμενους και πολυμελείς οικογένειες παίρνει διαστάσεις ρατσισμού.

### Η αυταπάτη της κρατικής προστασίας

Είναι γεγονός ότι ένα πλήθος κοινωνικών διαχωρισμών μεταξύ των ανδρών που υφίστανται τις συνέπειες απ' την κρίση της στέγης, εμπόδιζε τη μαζική και συλλογική τους αυτοάμυνα και ο καθένας μόνος του γίνεται εύκολο θύμα στους εκβιασμούς και την εκμετάλλευση του εμπορίου της κατοικίας. Πόσο ρεαλιστικό όμως είναι ν' αποδέσουμε την ανάγκη μας για κάποια λύση στους γραφειοκράτες του κράτους; Είναι πια γνωστό ότι κάθε φορά που το χρόνιο στεγαστικό πρόβλημα, όπως και κάθε κοινωνικό πρόβλημα, παίρνει τέτοιες διαστάσεις που φιγουράρει στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, επιχειρείται με κάποιες κυβερνητικές ρυθμίσεις να δοθεί η εντύπωση ότι το πρόβλημα βρήκε τη λύση του ή τουλάχιστον αναχαιτίστηκε. Έχει αποδειχθεί όμως στην πράξη ότι η εμπιστοσύνη στις «σωτήριες» επιμέτραιες των γραφειοκρατών αποτελεί μευδαισίωση και όποιος έχει την ελάχιστη εμπειρία απ' το εμπόριο της κατοικίας και τις σχέσεις ανάμεσα σ' ένα ιδιοκτήτη κι έναν ενοικιαστή ή υποθήφιο ενοικιαστή, ξέρει ότι οι σχετικοί νόμοι έχουν συνήθως συμβολική αξία ή αποτελούν το πλαίσιο μέσα στο οποίο εξακολουθεί ακάθεκτη η εκμετάλλευση της στοιχειώδους ανθρώπινης ανάγκης για στέγη· πολύ περισσότερο μάλιστα επειδή καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί —για ευνοϊχότες πολιτικούς και οικονομικούς λόγους— να έρδει σε ανοιχτή σύγκρουση με τους πολυπληθείς ιδιοκτήτες ενοικιαζόμενων σπιτιών. Οι φόροι στα έσοδα απ' τα νοίκια (που γίνονται στην πραγματικότητα έμμεσοι φόροι πάνω στους ενοικιαστές) είναι ένα καλό έσοδο για τα κρατικά ταμεία.

Επιπλέον ο ιδιοκτήτης, πατώντας πάνω στην ανάγκη του ενοικιαστή, αποκρύπτει συνήθως το πραγματικό ύψος του ενοικίου, δέτει τους όρους τους και κρατάει για την ασφάλεια του ό-

# Τον σκότωσε για το νοίκι

**Ζωή σε κλιβιά**

**Επιδημία... «καπέλλων» στα νοίκια**

**Μόλις άκουσε έξωση... έβαλε φωτιά!**

**Μικρές ζημιές στο ισόγειο δωμάτιο του Νέου Κόσμου**

**ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΤΕ**

**ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΣΤΟ ΕΣΟΔΟ**

**ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΤΕ** με μετρητά ή με πιστωτική κάρτα στο δρόμο που έχετε να πληρώσετε, πηγαίνετε ΤΑ 2 ΑΡΧΙΣΤΑ της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΤΕ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΕΛΕΦΙΑ

**ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ** στο δρόμο μετά από έξωση και λάθος!

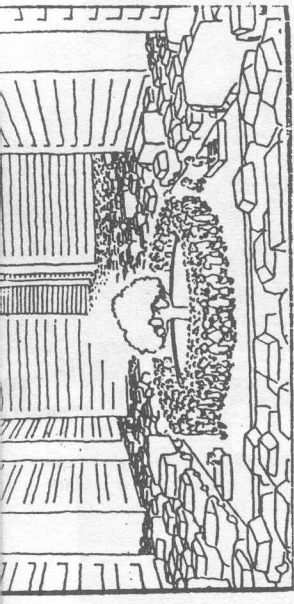
**ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΠΑΙΔΙΑ**

**Ολοι καιιά των νέων αυξήσεων**

**Μετά την έξωση**

• Εξοσιπώθηκαν πολλές οικογένειες





περιβάλλον, η διασκέδαση, η υγεία, η μόρφωση.

Επιπλέον με την κοινή μας κατάληψη αρνούμαστε τα γκέπο των φοιτητικών εστιών που είναι και μια απ' τις μορφές «στρατωνισμού» και χωροταξικού περιορισμού των κοινωνικών ομάδων (όπως ανάλογα συμβαίνει με τις εργατικές πολυκατοικίες).

Με την συλλογική μας ζωή αρνούμαστε την αλλοτρίωση που επιβάλλει ο καπιταλισμός στις ανδρώπινες σχέσεις και πραγματοποιείται στα στίπα-κλουδιά, στην εξατομίκευση των αναγκών κι επιθυμιών μας.

Με την αυτοοργάνωση και την άμεση δράση μας, αρνούμαστε τη λογική που θέλει το κράτος μεσολαβητή και μοναδικό υπεύθυνο για την επίλυση των προβλημάτων μας.

Διαπιστώνοντας ότι το στεγαστικό, όπως και κάθε πρόβλημα που το σύστημα δημιουργεί σε βάρος μας, δεν αντιμετωπίζεται εξατομικευμένα αλλά κοινωνικά, δεν επιθυμούμε απλά και μόνο «ένα κεραμίδι πάνω απ' το κεφάλι μας», αλλά επιπλέον έχουμε σαν προοπτική μας την έμπρακτη κριτική του προβλήματος της στέγης και την ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης για την αντιμετώπιση του.

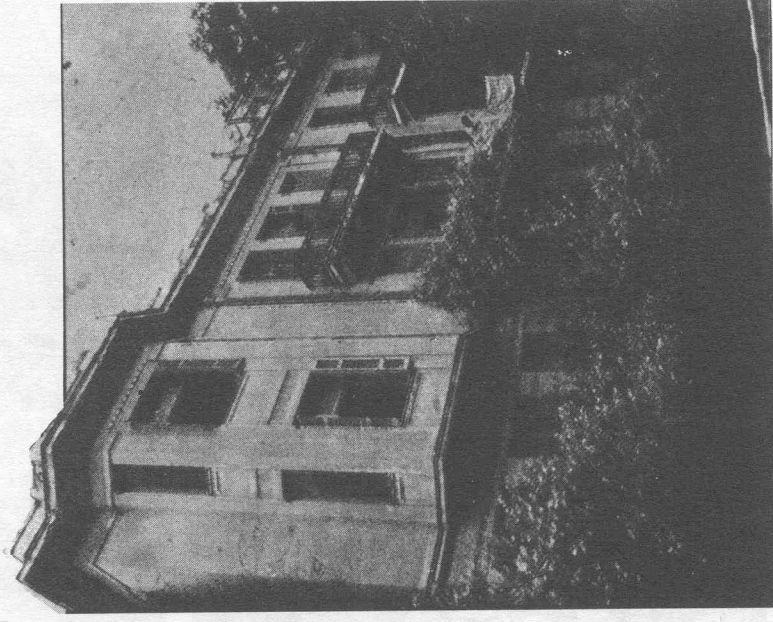
Γι' αυτό η δραστηριότητά μας δεν περιορίζεται στην εσωτερική λειτουργία της κατάληξης, αλλά επεκτείνεται στην προώθηση και υπεράσπιση του προβληματισμού και της πρακτικής μας.

Ειδικότερα λαμβάνοντας υπόψιν μας τη θέση του κατελιημένου κτιρίου στην Κυψέλη — που είναι μαζί με τα Πατήσια, η πιο μολυσμένη περιοχή του Δήμου Αθήνας και η δεύτερη πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή του κόσμου μετά το Χονγκ-Κονγκ — όπου οι άνθρωποι ασφυκτούν από προβλήματα στεγαστικά, πολεοδομικά και περιβαλλοντολογικά (πρόσφατο παράδειγμα η απόφαση για τη μετατροπή της ΠΛ. Κυψέλης σε υπόγειο γκαράζ), σκοπεύουμε συν τω χρόνω να κάνουμε χρήση της κατάληξης και σαν χώρο επικοινωνίας και πληροφόρησης.

Με βάση όλα τα παραπάνω καταλάβαμε και αυτοστεγαζόμαστε στο Πανεπιστημιακό κτίριο της οδού Λ. Καραγιάννη και παρόλες τις αντιξοότητες που συναντήσαμε (απουσία ύδρευσης στο εσωτερικό του κτιρίου, προβλήματα ηλεκτροδότησης, αποχέτευσης κ.λπ.) εργαζόμαστε για να μετατρέψουμε τον εγκαταλεημένο χώρο από σκουπίδοπο και νεκροταφείο ζώων της περιόχης σε χώρο ζωής.

Η ενέργειά μας αυτή είναι συνέχεια ανάλογων καταλήψεων σε στίπα που έγιναν και υπάρχουν απ' το '85 στην Θεσσαλονίκη (Λεωφόρος Νίκης 41) και Αθήνα (Χαρ. Τρικούπη 91) και αποτελεί πρόταση για τους εργαζόμενους, τους άνεργους και τους φοιτητές που αντιμετωπίζουν προβλήματα στέγασης.

Απαιτούμε να γίνει σεβαστό το δικαίωμά μας στην κατοικία και η πρακτική μας γύρω απ' αυτό και δηλώνουμε την αλληλεγγύη και τη συμπάρασά μας σ' όσους θέλουν να προωθήσουν με ανάλογους τρόπους τα δικαιώματά τους.



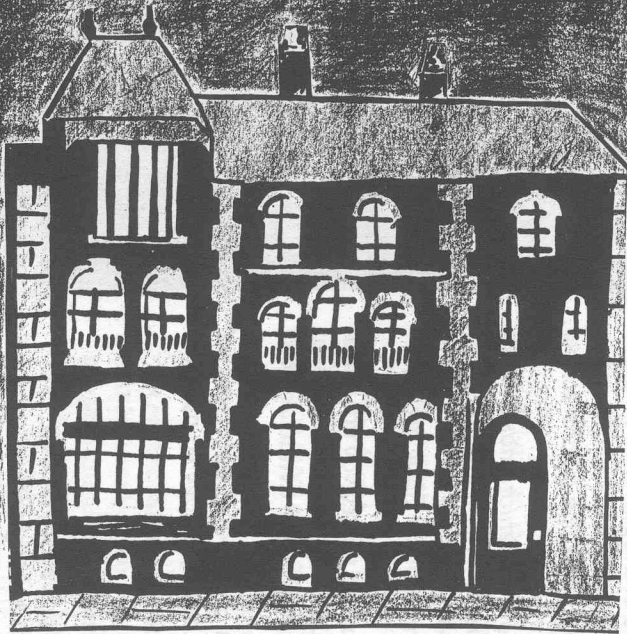
Οι Αυτοστεγασμένοι Νέοι-ες  
στην Κατάληψη  
της Λ. Καραγιάννη στην Κυψέλη

# ΠΑΡΤΥ 24/9

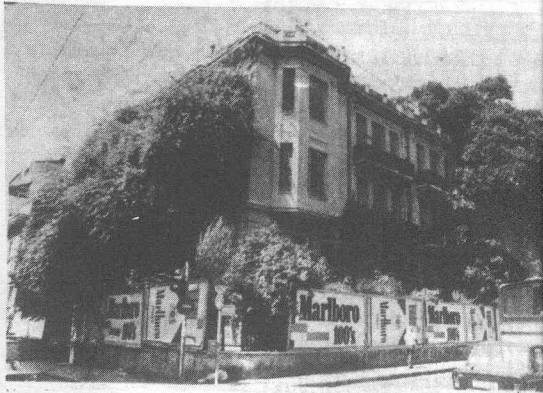
ΣΑΒΒΑΤΟ  
ΣΤΗΝ ΤΑΡΑΤΣΑ ΜΕ ΤΡΑΝΣΕΛΗΝΟ



ΕΙΣΟΔΟΣ 11000



ΒΣΥΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ   
 ΜΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37  
 Κ' ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ (ΣΤΑΣΗ ΠΛ. ΑΜΕΡΙΚΗΣ)

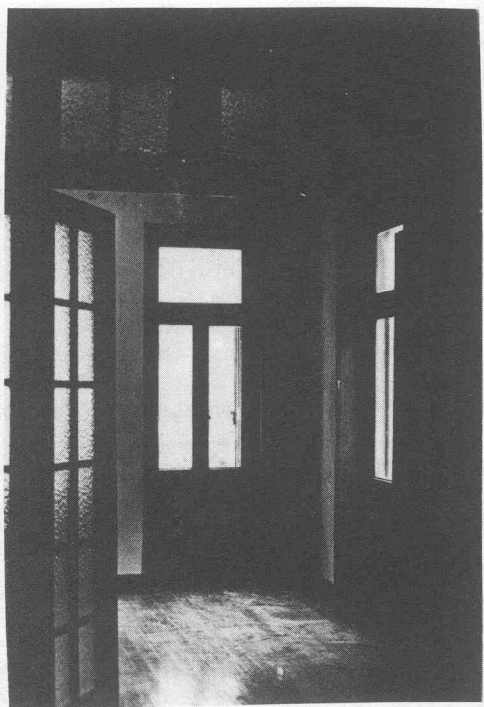


Το κτίριο τον Οκτώβρη του '86 ενάμιση χρόνο πριν καταληφθεί σε φωτογραφία προεκλογικού φυλλάδιου εν όψει των δημοτικών εκλογών...

Υπάρχει πολλή δουλειά...



Το κατελημμένο κτίριο μετά την 28χρονη εγκατάλειψή του χρειάζεται μια επίπονη, χρονοβόρα και δαπανηρή εργασία για τις απαιτούμενες επιδιορθώσεις και τη συντήρησή του. Τα αναγκαία χρήματα συγκεντρώνονται σε εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης και από τις εισφορές των καταληψιών και των συμπαραστεκόμενων φίλων και γειτόνων. Η όλη δε εργασία θα ήταν αδύνατη χωρίς αυτή την υλική βοήθεια και τη συμμετοχή των συμπαραστατών.



Το κατειλημμένο κτίριο σήμερα



Συναυλία στην τάρτσα

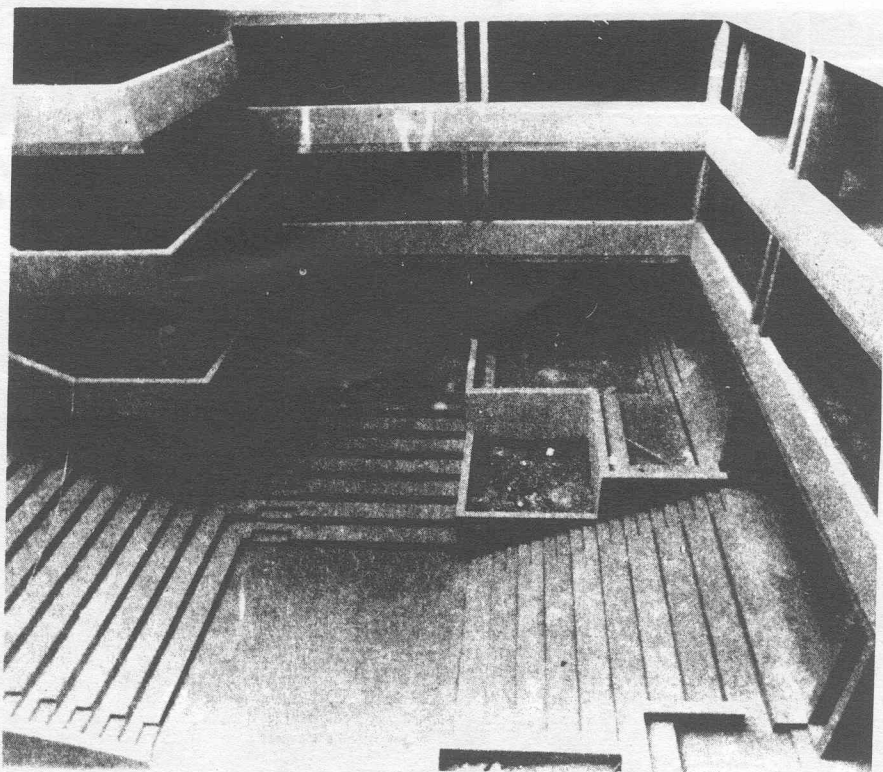
## ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ

Καταγγέλλουμε την καταστολή των φοιτητικών κινητοποιήσεων για τις εστίες που αποτελεί παράμετρο της γενικευμένης καταστολής των κοινωνικών αγώνων.

Θεωρούμε ότι ο αγώνας των εστιακών φοιτητών δεν πρέπει να ιδωθεί μόνο υπό το πρίσμα της «υποβάθμισης της παιδείας», αλλά ως μια πτυχή του ευρύτερου στεγαστικού προβλήματος που αντιμετωπίζουν πλατύτερα κοινωνικά στρώματα. Το δικαίωμα στη στέγαση δεν πρέπει να υπόκειται ούτε στους νόμους της αγοράς, ούτε να γίνεται αντικείμενο επαιτείας απ' την κρατική γραφειοκρατία. Αυτοί που επιζητώντας ν' απονευρώσουν μια ευαίσθητη στα κοινωνικά δρώμενα κοινωνική ομάδα, επέλεξαν τη μέθοδο στρατωνισμού και γκετοποίησης μέρους των φοιτητών και την κατασκευή της Πανεπιστημιούπολης στα Ιλίσια, είναι οι ίδιοι οι κρατικοί γραφειοκράτες που επιδεικνύουν προκλητική αδιαφορία στις ανάγκες των «στρατωνιζόμενων» φοιτητών, ανάγκες που αρνούνται να ικανοποιήσουν στο βαθμό που δεν εντάσσονται στην εκσυγχρονιστική διαδικασία του κεφάλαιου (βλέπε πρόκληση του '92 - ευρωπαϊκή ενοποίηση). Οι εστιακοί φοιτητές λοιπόν από κοινού με άλλες κοινωνικές ομάδες (νέους, άνεργους, εργαζόμενους) αποτελούν θύματα μιας εμπορευματικής πολιτικής στον τομέα της στέγασης, ενώ η πανάκεια της κρατικής παρέμβασης καταδεικνύει κι εδώ τα όρια της.

Εμείς αρνούμαστε τη «θαλπωρή» της κρατικής ή ιδιωτικής διαμεσολάβησης - τις συνέπειες της οποίας βιώνουν τόσο οι εστιακοί φοιτητές όσο και άλλα κομμάτια της νεολαίας και των εργαζόμενων - επιλέγοντας την άμεση δράση και αυτοοργάνωσή μας, πέρα και ενάντια στις διαχειριστικές επιλογές του κράτους. Θεωρώντας ότι ο αγώνας των εστιακών φοιτητών - σαν απόρροια ενός ευρύτερου στεγαστικού προβλήματος - δεν πρέπει ν' αποσυνδέεται απ' αυτό, καταθέτουμε τη δική μας πρόταση ζωής και συλλογικής αυτοάμυνας, την κατάληψη και αυτοδιαχείριση χώρων στέγασης. Πρακτική που υλοποιήθηκε από άστεγους φοιτητές και άνεργους νέους στην Αθήνα και Θεσ/νίκη και από δεκάδες άστεγες οικογένειες στην Ξάνθη, την Καλαμαριά και τη Ρόδο. Απαιτούμε να γίνει σεβαστό το δικαίωμα στην κατοικία και οι κοινωνικές πρακτικές γύρω απ' αυτό και δηλώνουμε την αλληλεγγύη και τη συμπάραστασή μας σ' όσους προωθούν μ' ανάλογους τρόπους τα δικαιώματά τους.

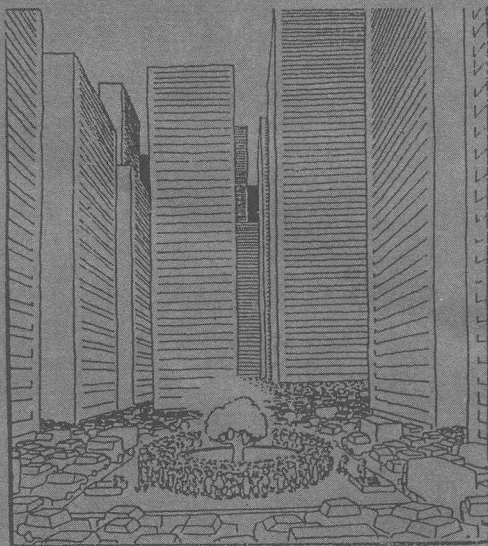
*Οι αυτοστεγασμένοι φοιτητές, άνεργοι και εργαζόμενοι νέοι  
στην Κατάληψη της Α. Καραγιάννη 37 στην Κυψέλη  
12/12/88*



*Με την παραπάνω προκήρυξη που μοιράστηκε σε φοιτητικές συγκεντρώσεις, η κατάληψη εκδήλωσε την συμπάραστασή της και τοποθετήθηκε κριτικά, όταν τα χρόνια και έντονα προβλήματα στις φοιτητικές εστίες πυροδότησαν μια σειρά κινητοποιήσεων των φοιτητών που αντιμετώπισαν την καταστολή των γραφειοκρατών του κράτους.*

## ΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ ΚΙ ΟΙ ΦΑΤΝΕΣ ΔΕΝ ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΤΗ ΜΟΛΥΝΣΗ

Τα δέντρα κι οι φάτνες που μας έφερε ο Δήμος δεν αναιρούν την πολιτική του βούληση να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του κεφάλαιου (αυτοκινητοβιομηχανίες, εργολαβικά κυκλώματα, κ.λ.π.) εντείνοντας την μετατροπή της Κυψέλης σε προέκταση του κέντρου μ' όλες τις συνέπειες που θα 'χει αυτή σε βάρος μας, (ακατάσχετη ροή αυτοκινήτων, κατάχρηση μπετόν, μόλυνση, ηχορύπανση). Μέρος αυτών των σχεδίων του είναι η κατασκευή υπόγειου γκαράζ μεγάλης χωρητικότητας στην Κυψέλη και τα εφειζίδικα έργα στην Αλεπότρυπα με χρηματοδότηση ευρωπαϊκών κεφαλαίων. Θεωρούμε πως η αντίσταση στα σχέδια του Δήμου είναι υπόθεση όλων εμάς που ζούμε στην περιοχή και συμπαραστεκόμαστε στις υπάρχουσες κινήσεις ενάντια στην κατασκευή του γκαράζ.



Οι αυτοστεγασμένοι νέοι-ες  
στη Κατάληψη του Πανεπιστημιακού κτηρίου  
Λ. Καραγιάννη 37

Δεκέμβρης '88. Η κατάληψη παρεμβαίνει στην περιοχή της Κυψέλης αφισσοκολλώντας τη Φ. Νέγρη και τα αντιαισθητικά κατασκευάσματα του Δήμου (ψεύτικα δέντρα και φάτνες) με τα οποία ο Εβερτ και το Δημοτικό Συμβούλιο επιχειρήσαν από τη μια να εξωραίσουν το αποκρουστικό πρόσωπο της πόλης και από την άλλη να διασκεδάσουν τις εντυπώσεις που δημιούργησαν μεθοδεύοντας τη γκαραζοποίηση του κέντρου της Κυψέλης, ενέργεια που ξεσήκωσε μεγάλο μέρος των κατοίκων της.

## ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 16 Γενάρη γίνεται η δίκη των άστεγων φοιτητών και άνεργων νέων που το 1987 είχαν καταλάβει το εγκαταλελειμμένο κτίριο της Αρμενοπούλου 10 στη Θεσ/νίκη, θέλοντας όχι μόνο να επιλύσουν άμεσα το στεγαστικό τους πρόβλημα, αλλά και να προβάλλουν το δικαίωμα στην κατοικία σαν ένα αναφαίρετο κοινωνικό δικαίωμα. Η δίκη γίνεται, αφού προηγήθηκε η έξωσή τους που βασίστηκε στη δικαστική απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων ύστερα από προσφυγή του ιδιοκτήτη στη δικαιοσύνη.

Το κτίριο της Αρμενοπούλου είναι ένα από τα χιλιάδες σπίτια που για διάφορους λόγους (κληρονομικές διαφορές, προσμονή ευνοϊκότερων συνθηκών εκμετάλλευσης κ.λ.π.) παραμένουν επί χρόνια κλειστά οξύνοντας το ήδη έντονο στεγαστικό πρόβλημα, δημιουργώντας μια τεχνητή έλλειψη στέγης και διευκολύνοντας έτσι την κατακόρυφη άνοδο των ενοικίων. Τη στιγμή που χιλιάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι ξοδεύουν το μεγαλύτερο μέρος του μισθού ή της σύνταξης για να μένουν σε διαμερίσματα - κλουβιά, τη στιγμή που τα υπέρογκα νοίκια διαιωνίζουν την αναγκαστική ολόπλευρη εξάρτηση των νέων από την οικογένεια και αναγκάζουν πολλούς φοιτητές να στρατωνίζονται σε άθλιες φοιτητικές εστίες, η ύπαρξη αυτών των χιλιάδων άδειων σπιτιών (που τουλάχιστον στην Αθήνα ανέρχονται σε 200.000) αγγίζει τα όρια του σκανδάλου.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η δίωξη των καταληψιών της Αρμενοπούλου είναι ένα μόνο παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο οι ιδιοκτήτες και το κράτος αντιλαμβάνονται την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος. Το κράτος, στη συγκεκριμένη περίπτωση, αναλαμβάνει να προστατεύσει το «ιερό και απαραβίαστο» δικαίωμα της ιδιοκτησίας, ενώ με τη στεγαστική του πολιτική, γενικότερα, ενθαρρύνει την ιδιωτική κερδοσκοπία στον τομέα της στέγης, μετατρέποντάς την σε πανάκριβο και δυσεύρετο εμπόρευμα. Οι λόγοι είναι ευνόητοι: καμία κυβέρνηση ούτε μπορεί, ούτε θέλει να έρθει σε σύγκρουση με την πολυπληθή μάζα των μικροϊδιοκτητών των ενοικιαζόμενων σπιτιών, ενώ επιπλέον οι φόροι στα έσοδα από τα νοίκια (που στην πραγματικότητα γίνονται έμμεσοι φόροι πάνω στους ενοικιαστές) είναι ένα καλό έσοδο για τα κρατικά ταμεία. Είναι φανερό λοιπόν ότι οποιαδήποτε ουσιαστική λύση του στεγαστικού δε μπορεί να προέλθει ούτε από τους ιδιοκτήτες (που στη δίνη της οικονομικής κρίσης απαιτούν το μέγιστο και εύκολο κέρδος από τις ιδιοκτησίες - σπίτια τους) ούτε από το κράτος, αλλά μόνο από όσους θίγονται άμεσα από την κρίση της στέγης (εργαζόμενους, νεολαίους, άνεργους κ.λ.π.) μέσα από την αυτοοργάνωση και την άμεση δράση.

Μια από τις μορφές αυτοοργάνωσης για την επίλυση του στεγαστικού είναι και οι κατάληψεις σπιτιών, πρακτική που υιοθετήθηκε τόσο από άστεγους φοιτητές και άνεργους νέους σε Αθήνα (κατάληψη της Χαρ. Τρικούπη 91 και της Λ. Καραγιάννη 37) και Θεσ/νίκη (κατάληψη της Λ. Νίκης 39 και της Αρμενοπούλου 10) όσο και από δεκάδες άστεγες οικογένειες σε Ξάνθη, Ρόδο και Καλαμαριά.

Καταγγέλλουμε τη δίωξη των καταληψιών της Αρμενοπούλου σαν μια απόπειρα χτυπήματος αυτής ακριβώς της πρακτικής που δε χωρά στα πλαίσια ούτε της ιδιωτικής ούτε της κρατικής διαμεσολάβησης.

- Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΟΚΕΙΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

- ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ

- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ 10 ΣΤΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

*Αυτοστεγασμένοι νέοι - νέες στην κατάληψη της Λ. Καραγιάννη 37 στην Κυψέλη.*

*Εν όψει της δίκης των καταληψιών του σπιτιού της οδού Αρμενοπούλου στη Θεσσαλονίκη (Νοέμβρης '87 - Μάρτης '88), η παραπάνω ανακοίνωση της κατάληψης της Λ. Καραγιάννη δημοσιεύτηκε σε έντυπα και μεταδόθηκε από ραδιοφωνικούς σταθμούς.*

*Με την αφίσσα αυτή που τυπώθηκε σε χιλιάδες αντίτυπα το Μάρτιο του '89, η κατάληψη επανέφερε στους τοίχους της Αθήνας, μετά από αρκετά χρόνια, το σύνθημα της κατάληψης άδειων κτιρίων μέσα από την αυτοοργάνωση και την άμεση δράση των αστέγων.*



**Αυτοοργάνωση και άμεση δράση  
των άστεγων  
ενάντια στην εκμετάλλευση  
της κατοικίας**

Θ  
ΚΑΤΑΛΗΨΗ



**ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ  
ΣΤΑ  
ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ**

**Οι Αυτοστεγασμένοι  
Νέοι-ες  
στην Κατάληψη  
της  
Α. Καραγιάννη 37  
στην Κουγέλη**

**200.000 άδεια σπίτια μόνο στην Αθήνα**

## ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Καταγγέλουµε την κατασταλτική επίθεση που επιχειρείται ενάντια στην κατάληψη από άστεγους φοιτητές και νεολαίους του Πανεπιστηµιακού κτιρίου της Λ. Νίκης 39 στη Θεσ/νίκη. Φορείς της αποκάλυπτης αυτής επίθεσης είναι η πρυτανεία του Α.Π.Θ. που στις 1/3 έστειλε εξώδικο - τελεσίγραφο εκκένωσης του κτιρίου· εξώδικο που διαδέχτηκε η έναρξη ανακριτικής διαδικασίας απ' τον αρμόδιο εντεταλµένο εισαγγελέα.

Το στεγαστικό πρόβληµα δε λύνεται µε την ποινικοποίηση των καταλήψεων, τα υπέρογκα νοίκια, τα ειδικά νοµοσχέδια ελέγχου των ενοικίων, αλλά µε την αυτοοργάνωση και άµεση δράση των άµεσα θιγόµενων είτε νεολαίοι είναι αυτοί, είτε εργαζόµενοι, άνεργοι, είτε συνταξιούχοι. Η ύπαρξη χιλιάδων άδειων σπιτιών αποτελεί πρόκληση για τους ενοικιαστές που βοµβαρδίζονται µε βαρύγδουπες αναλύσεις «ειδηµόνων» για την έλλειψη στέγης στα µεγάλα αστικά κέντρα.

Η κατοικία δεν είναι διαπραγµατεύσιµη, δεν είναι εµπόρευµα ούτε αντικείµενο κρατικής επιχορήγησης, δεν εκχωρείται µε τη µορφή ληστρικών κρατικών δανείων, άθλιων εστιών και εργατικών κατοικιών - γκέττο για φοιτητές και εργαζόµενους.

Η επίθεση αυτή ενός κρατικού µηχανισµού - όπως το Παν/µιο - ενάντια στην κατάληψη της Λ. Νίκης 39 εντάσσεται σε µια γενικευµένη καταστολή των κοινωνικών αγώνων, αποκαλύπτοντας ότι τα εκσυγχρονιστικά οράµατα των τεχνοκρατών (βλ. Ελλάδα του '92) δεν ανέχονται εστίες αντίστασης που απειλούν τη βαρβαρότητα της εκµετάλλευσης του Κράτους και του κεφάλαιου.

Ενάντια λοιπόν στην πολιτική του διαχωρισµού των υποκειµένων που υφίστανται το στεγαστικό πρόβληµα, ενάντια στη λογική της επαιτείας καχεκτικών επιδοτήσεων, ενάντια στην ιδιωτική κερδοσκοπία και τον κοινωνικό ρατσισµό που υποµένουν πολυµελείς οικογένειες, νεολαίοι και ξένοι εργάτες, οι καταλήψεις αποτελούν µια αιχµή του αγώνα στο χώρο της στέγασης που δεν πρέπει να γίνει βορά των κρατικών µηχανισµών.

- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ Λ. ΝΙΚΗΣ 39 ΣΤΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

- ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΓΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

- ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤ' ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ

Αυτοστεγασµένοι νέοι-ες  
στην κατάληψη της Λ. Καραγιάννη 37 στην Κυψέλη

Τον ίδιο μήνα, Μάρτιο του '89, με ανακοίνωση που δόθηκε στον τύπο και σε ραδιοφωνικούς σταθμούς, η κατάληψη της Λ. Καραγιάννη καταγγέλλει την κατασταλτική μεθόδευση κατά της κατάληψης της Λ. Νίκης 39 στη Θεσσαλονίκη και με χιλιάδες αφίσες προβάλλει την αναγκαιότητα της αλληλεγγύης στην απειλούµενη κατάληψη.



**ΟΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΚΑΙ Η ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑ-  
ΛΗΨΕΩΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΤΕΡΗΣ  
ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ**



**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ  
ΤΗΣ Α. ΝΙΚΗΣ 39 ΣΤΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ**

*Αυτοοργάνωση και άμεση δράση των άστεγων  
ενάντια στην εκμετάλλευση της κατοικίας*

**ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ  
ΣΤ' ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ**

*Αυτοστεγασμένοι νέοι-ες στην Κατάληψη της Α. Καραγιάννη 37 στην Κυψέλη*

# Ανακοίνωση τύπου για τη δίκη των δύο κοινωνικών αγωνιστών Κλ. Σμυρναίου και Χρ. Μαρίνου

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι - στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού των κρατικών μηχανισμών και του κεφάλαιου ενόψει του '92 - ζούμε σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από την κλιμάκωση της καταστολής των κοινωνικών αγώνων και τις συνεχείς διώξεις πολιτικών αγωνιστών που δρουν έξω από τα κατεστημένα κομματικά πλαίσια.

Φραγμός σ' αυτή την κατασταλτική επίθεση είναι η ανάπτυξη των αντιστάσεων και της αλληλεγγύης μας για την υπεράσπιση κάθε αγωνιζόμενου κομματιού του κοινωνικού κινήματος και κάθε διωκόμενου αγωνιστή. Στην προκειμένη περίπτωση η αλληλεγγύη μας αφορά τους 2 αναρχικούς κοινωνικούς αγωνιστές Κλ. Σμυρναίο και Χρ. Μαρίνο που δικάζονται σήμερα με βάση ένα αστυνομικό σενάριο που ήδη έχει καταρρεύσει και που αποτελεί ένα απ' τα ποικίλα σενάρια και σκευωρίες που αποσκοπούν στην κατασυκοφάντηση συγκεκριμένων κοινωνικών αγώνων, στην τρομοκράτηση των αγωνιστών και στην ποινικοποίηση κάθε κοινωνικής αλληλεγγύης.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΛ. ΣΜΥΡΝΑΙΟ ΚΑΙ ΧΡ. ΜΑΡΙΝΟ

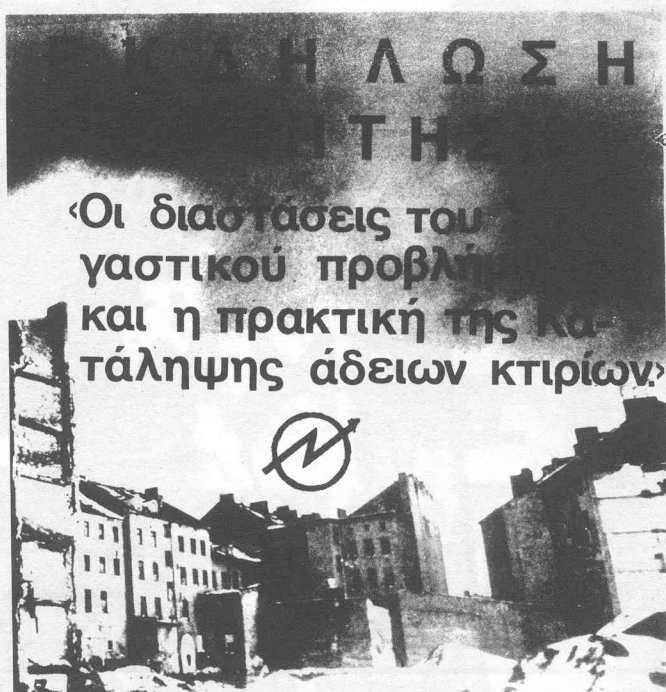
Κατάληψη Λ. Καραγιάννη 37, Κυψέλη

10 Απρίλη '89. Εν όψει της πολύκροτης δίκης των δύο νέων αγωνιστών, Κλέαρχου Σμυρναίου και Χριστόφορου Μαρίνου, οι καταληψίες της Λ. Καραγιάννη στα πλαίσια της κοινωνικής αλληλεγγύης συμμετέχουν στις υπερασπιστικές κινητοποιήσεις και δημοσιοποιούν - με ανακοίνωσή τους που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες - το αίτημα της άμεσης απελευθέρωσής τους.



## Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΚΛΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ

Οι καταληψίες συνεχίζοντας τις παρεμβάσεις και τις εκδηλώσεις τους για το στεγαστικό και την πρακτική της κατάληψης, μέσα στο δίμηνο Μάη και Ιούνη '89 εντείνουν τις προσπάθειές τους με συνεχείς αφισσοκολλησεις στην πόλη,



«Οι διαστάσεις του γαστικού προβλήματος και η πρακτική της κατάληψης άδειων κτιρίων.»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19.5 7μ.μ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ: Λ.ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37  
ΚΥΨΕΛΗ

## ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟ 10-6

ΑΝΤΙ...  
ADRENALIN  
ΑΝΩΜΑΛΙΑ 18

Θ.Ο.ΡΑ  
LAZY PROFITEROL  
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ  
ROCKY RACoon  
LAZY HAZE  
DEUS- EX- MACHINA

ΚΑΤΑΛΗΨΗ Λ.ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37 ΚΥΨΕΛΗ

συμμετέχοντας σε κοινωνικές κινητοποιήσεις, παρεμβαίνοντας στη γειτονιά της κατάληψης, οργανώνοντας επιτυχημένα μέσα στο κατειλημμένο κτίριο, πάρτυ, δημόσια συζήτηση και μια συναυλία ενάντια στην επαπειλούμενη ποινικοποίηση της Λ. Νίκης στη Θεσσαλονίκη και της καινούργιας κατάληψης που έγινε εν τω μεταξύ στις 27 Μάη στην Αθήνα στην οδό Ασκληπιού 34.



# Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 34 ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΑΜΕΣΑ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Η ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ  
ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΔΕΝ  
ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ  
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ  
ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ



ΠΑΡ. 30-6 6.30  
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 67ΗΝ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 34

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΛΑΪΟΣΠΛΑΤΩ, Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ



**· ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΤΗΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 34  
· Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ**

Καταγγέλουμε την τρομοκρατική εισβολή δεκάδων ασφαλιτών και τη βίαιη εκκένωση του κατειλημμένου κτιρίου της Ασκληπιού 34, καθώς και τη σύλληψη 5 άστεγων νέων που βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή μέσα στην κατάληψη, εργαζόμενοι να μετατρέψουν το εγκατελειμμένο κτίριο σε κατοικήσιμο χώρο.

Καταγγέλουμε την αντικοινωνική στάση των ιδιοκτητών που κρατούν κλειστά δεκάδες χιλιάδες σπίτια, εξυπηρετώντας ιδιοτελή τους συμφέροντα και την κατασταλτική πολιτική του κράτους που αντιμετωπίζει το στεγαστικό πρόβλημα και τους άστεγους νέους με αστυνομικά μέτρα και διώξεις.

Απέναντι στο στεγαστικό πρόβλημα που οξύνεται καθημερινά (έλλειψη σπιτιών, υψηλά νοίκια, εξώσεις), και ενάντια στη συστράτευση ιδιοκτητών, κράτους και αστυνομίας, η πρακτική της κατάληψης των εγκαταλειμμένων κτιρίων αποτελεί τρόπο άμεσης αντιμετώπισης των στεγαστικών και κοινωνικών μας αναγκών.

**- ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ  
- ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ**

Αυτοστεγασμένοι νέοι - ες  
στην κατάληψη της Λ. Καραγιάννη 37 στην Κυψέλη  
30-6-89



Το γεγονός της νέας κατάληψης στην Αθήνα λειτούργησε καταλυτικά διαμορφώνοντας την προοπτική νέων όρων παρέμβασης, εφόσον με την πρωτοβουλία των νέων καταληψιών και οι τρεις πλέον καταλήψεις, Ασκληπιού, Λ. Καραγιάννη και Χ. Τρικούπη, προετοιμάζουν το έδαφος μιας συντονισμένης δράσης τους.

Και οι τρεις ομάδες καταληψιών προσπαθώντας να αποτρέψουν την απειλούμενη καταστολή της Ασκληπιού καλούν σε συγκέντρωση. Παρ' όλο που η εκκένωση του κατειλημμένου σπιτιού από ασφαλίτες και η σύλληψη 5 νέων καταληψιών έγινε 2 μέρες πριν την προγραμματισμένη συγκέντρωση, αυτή έγινε την ορισμένη μέρα με την συμμετοχή 200 ατόμων, παρά το προχωρημένο καλοκαίρι. Εξελίχθηκε δε, παρά την έντονη παρουσία των ΜΑΤ, σε διαδήλωση καταληψιών και συμπαραστατών (την πρώτη στην Αθήνα) που δε στάθηκε απλά στη διαμαρτυρία για την καταστολή και τις συλλήψεις, αλλά προχώρησε και στο πρόταγμα νέων καταλήψεων και πήρε την απόφαση, υπό την μορφή συνέλευσης του δρόμου, για τη δίκως άλλο συνέχισή τους παρά την καταστολή. Ενδεικτικά ήταν τα συνθήματά της: «Χιλιάδες άδεια σπίτια εγκατελειμμένα - εδώ και τώρα κατειλημμένα», «Αυτοί συλλήψεις - Εμείς καταλήψεις», «Τέρμα στις αυξήσεις και τις εξώσεις - εμπρός για καταλήψεις και διαδηλώσεις», «Μας πήραν ένα σπίτι - θα μπούμε σ' άλλα δέκα», «Τα άδεια σπίτια στους άστεγους». Στη διάρκεια της διαδήλωσης μοιράστηκαν προκηρύξεις των καταλήψεων, κολλήθηκαν αφίσσες και γράφτηκαν συνθήματα στους τοίχους.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ  
ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ

ΧΙΛΙΑΔΕΣ  
ΣΠΙΤΙΑ  
ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΕΝΑ.  
ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ  
ΚΑΤΕΙΛΗΜΕΝΑ

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ  
ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 5-7 ώρα 6:00  
ΤΡΙΚΟΥΠΗ - ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ

Μετά την καταστολή και με δεδομένη την ενεργοποίηση ενός κόσμου εκτός καταλήψεων, οι καταλήψεις δρομολογούν μια σειρά συναντήσεων στα κατειλημμένα σπίτια και καλούν σε δημόσια συζήτηση στο Πολυτεχνείο για την εκτίμηση της συγκυρίας όπως διαμορφώθηκε μετά το χτύπημα της Ασκληπιού και για την οργάνωση της παραπέρα προώθησης των καταλήψεων. Η διαδικασία συνεχίστηκε με συζητήσεις στα κατειλημμένα σπίτια, πάντα με τη συμμετοχή ενός κόσμου ενδιαφερόμενου για το στεγαστικό και τις καταλήψεις. Σημαντικό μέρος των καταλήψεων καθώς και άλλες ομάδες και άτομα αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα, αλλά και τη δυνατότητα μιας σύγκλισης τους στην προοπτική κοινών δραστηριοτήτων.

Η πρωτοβουλία που τείνει να διαμορφωθεί από αυτή την αμοιβαία προσέγγιση, έχει σα βάση της μια ανοιχτή διαδικασία διαπραγμα-

## ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΝ ΣΕ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

τευσης και πάλης των ζητημάτων που, χωρίς να παραβιάζει την αυτονομία και ιδιαιτερότητα ομάδων και ατόμων (καταλήψεων και μη), στοχεύει στις συνισταμένες τους και στην όσο το δυνατό πιο συντονισμένη δράση τους για την προώθηση ριζοσπαστικών και ανατρεπτικών θεωρήσεων για το στεγαστικό, την αναδειξη της ταξικότητάς του, το συσχετισμό του με μια σειρά κοινωνικά προβλήματα, την προσέγγιση με τα υποκείμενα που το υφίστανται (νέους, εργάτες, άνεργους κ.λ.π.), την προπαγάνδη και την προώθηση αυτοοργανωμένων και άμεσων τρόπων πάλης, την οργάνωση ευνοϊκών όρων για την πραγματοποίηση νέων καταλήψεων, τη στήριξη και την υπεράσπιση όσων αντιμετωπίζουν την καταστολή.

Το προχωρημένο καλοκαίρι, τέλος Ιουλίου, ανέστειλε μέχρι το Σεπτέμβριο τη διαδικασία.

*Η καταστολή της κατάληψης της Ασκληπιού κ' η παραπέρα προώθηση των καταλήψεων σαν πρακτική αντιμετώπισης των στεγαστικών κ' κοινωνικών αναγκών*



ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5-7 6 μ.μ

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Α. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ



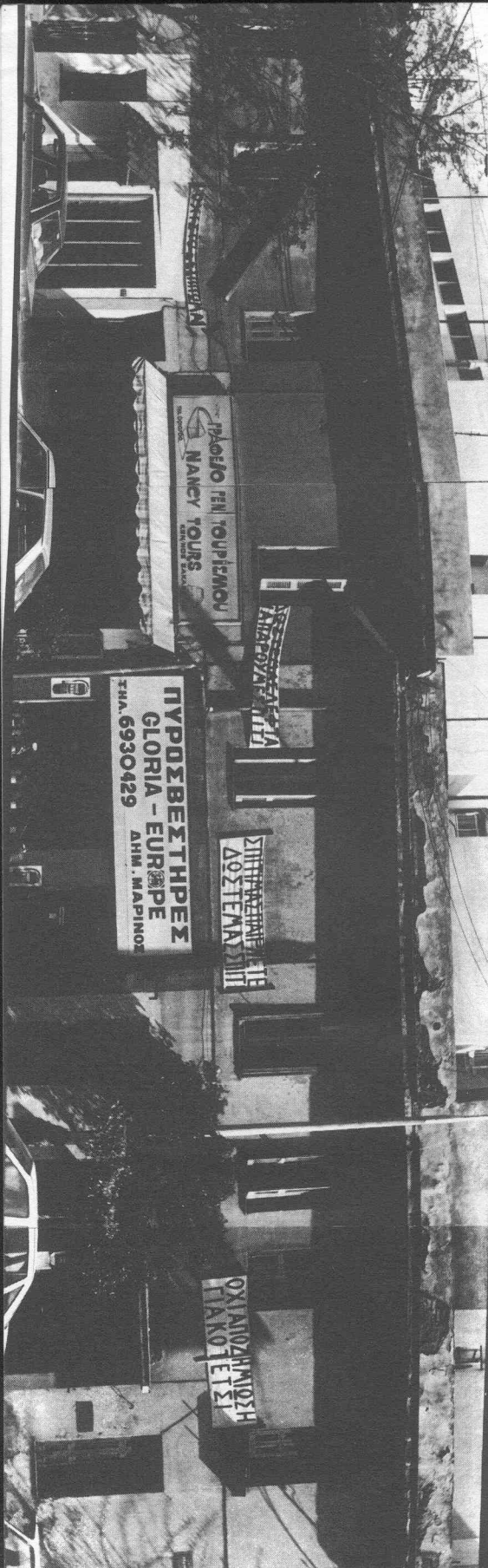
Στο μεταξύ δε σταματάει η προπαγανδιστική δουλειά. Η Λ. Καραγιάννη τυπώνει σε χιλιάδες αφίσσες το πρόταγμα «Να μπούμε στ' άδεια σπίτια», μέσα από τη συνεργασία μεταξύ των τριών ομάδων καταληψιών της Αθήνας οργανώνεται ένα πάρτυ στις 27 Ιούλη και κυκλοφορεί μια συλλογική αφίσσα, ενώ κι άλλη μια συλλογική αφίσσα κυκλοφορεί από την πρωτοβουλία μεταξύ των καταληψιών από την Ασκληπιού και τη Λ. Καραγιάννη και άλλων ομάδων εκτός καταλήψεων. Το ραντεβού όλων μας ανανεώθηκε για το Σεπτέμβρη με την προοπτική ενός θερμού φθινοπώρου πάλης για τη στέγη και τις καταλήψεις.

**ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ**  
**ΠΑΡΡΟΦΟΡΙΣ**

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ Κ' ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ  
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ  
ΤΩΝ ΑΝΑΧΚΩΝ ΜΑΣ.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ  
ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ  
ΣΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ



**Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΓΚΡΕ-  
ΜΙΣΜΑ ΤΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΠΛΑΤΥΝΣΗ  
ΤΗΣ ΠΑΝΟΡΜΟΥ**

«Οι ανάγκες του κράτους και του κεφάλαιου για ταχύτερη κυκλοφορία των μαζών και των εμπορευμάτων είναι ανταγωνιστικές ως προς τις ανάγκες των εκμεταλλευσόμενων ανθρώπων»

Από έκθεση υλικού για το στεγαστικό στους εσωτερικούς χώρους της κατάληψης.

## ΟΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Το στεγαστικό πρόβλημα δε συνίσταται απλώς στα υπέρογκα νοίκια, τις εξώσεις, την έλλειψη στέγης· όλ' αυτά δεν αποτελούν παρά τις πιο φανερές και θεαματικά προβαλλόμενες - απ' τα μέσα μαζικής ενημέρωσης - πλευρές του. Στην ουσία συνδέεται άμεσα με το «μοντέλο» ανάπτυξης του κράτους και του κεφάλαιου στην Ελλάδα: το συνεχές (απ' τη μεταπολεμική περίοδο μέχρι σήμερα) ρεύμα εσωτερικής μετανάστευσης προς την Αθήνα και ορισμένες άλλες πόλεις, λόγω συσσώρευσης σ' αυτές του εμπορίου, των υπηρεσιών, της βιομηχανίας κ.λ.π. σε συνδυασμό με την κρίση της οικοδομής, την ακρίβεια των νέων κατοικιών και την επίθεση λιτότητας που τα τελευταία χρόνια έχουν εξαπολύσει κράτος και αφεντικά, έχουν δημιουργήσει ένα οξύτατο κοινωνικό ζήτημα που τείνει να μονιμοποιηθεί σαν πρόβλημα για ολόένα και περισσότερα κοινωνικά στρώματα και κατηγορίες. Χιλιάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι ξοδεύουν το μεγαλύτερο μέρος του μισθού ή της σύνταξής τους για νοίκι, ενώ η κρίση της στέγης αναγκάζει πολλούς φοιτητές απ' την επαρχία να στρατωνίζονται κάτω από άθλιες συνθήκες στις φοιτητικές εστίες - γκέττο, άνεργους νέους να εξαρτώνται ολόπλευρα απ' την οικογένεια και στο βαθμό που δεν έχουν ούτε καν αυτή την εναλλακτική λύση (πατρικό σπίτι στην Αθήνα) να γίνονται αντικείμενο ανεπίτρεπτου εκβιασμού και εκμετάλλευσης απ' τη μεριά των ιδιοκτητών. Οξύτατο στεγαστικό πρόβλημα αντιμετωπίζουν επίσης και οι ξένοι εργάτες που συνωστίζονται και γκεττοποιούνται στις πιο άθλιες και υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας και άλλων μεγαλουπόλεων, καθώς και διάφορες εθνικές και φυλετικές μειονότητες στην Ελλάδα (Τούρκοι, Πομάκοι, γύφτοι κ.λ.π.).

*Για μας το στεγαστικό είναι ένα πρόβλημα που - όπως κάθε άλλο κοινωνικό πρόβλημα - απορρέει απ' τις σχέσεις εξουσίας και εκμετάλλευσης στις οποίες βασίζεται μια κοινωνία διαιρεμένη σε τάξεις, σε διευθυντές και διευθυνόμενους. Η ταξική ανισότητα διαπερνά το στεγαστικό σ' όλες του τις διαστάσεις: την οικονομική, την κοινωνική και την πολιτική.*

Η οικονομική διάσταση δεν περιορίζεται στο ότι κάποιοι έχουν οικονομικές δυνατότητες και κάποιοι δεν έχουν και κατά συνέπεια ο αγώνας για λίγα ψίχουλα παραπάνω - καχεκτικές επιδοτήσεις ενοικίων, στεγαστικά δάνεια κ.λ.π. - δε λύνει το πρόβλημα (αν σκεφτεί κανείς επιπλέον ότι σε συνθήκες οικονομικής κρίσης πολλές φορές είναι αμφίβολες ακόμα και οι ελάχιστες παραχωρήσεις απ' τη μεριά του κράτους και του κεφάλαιου).

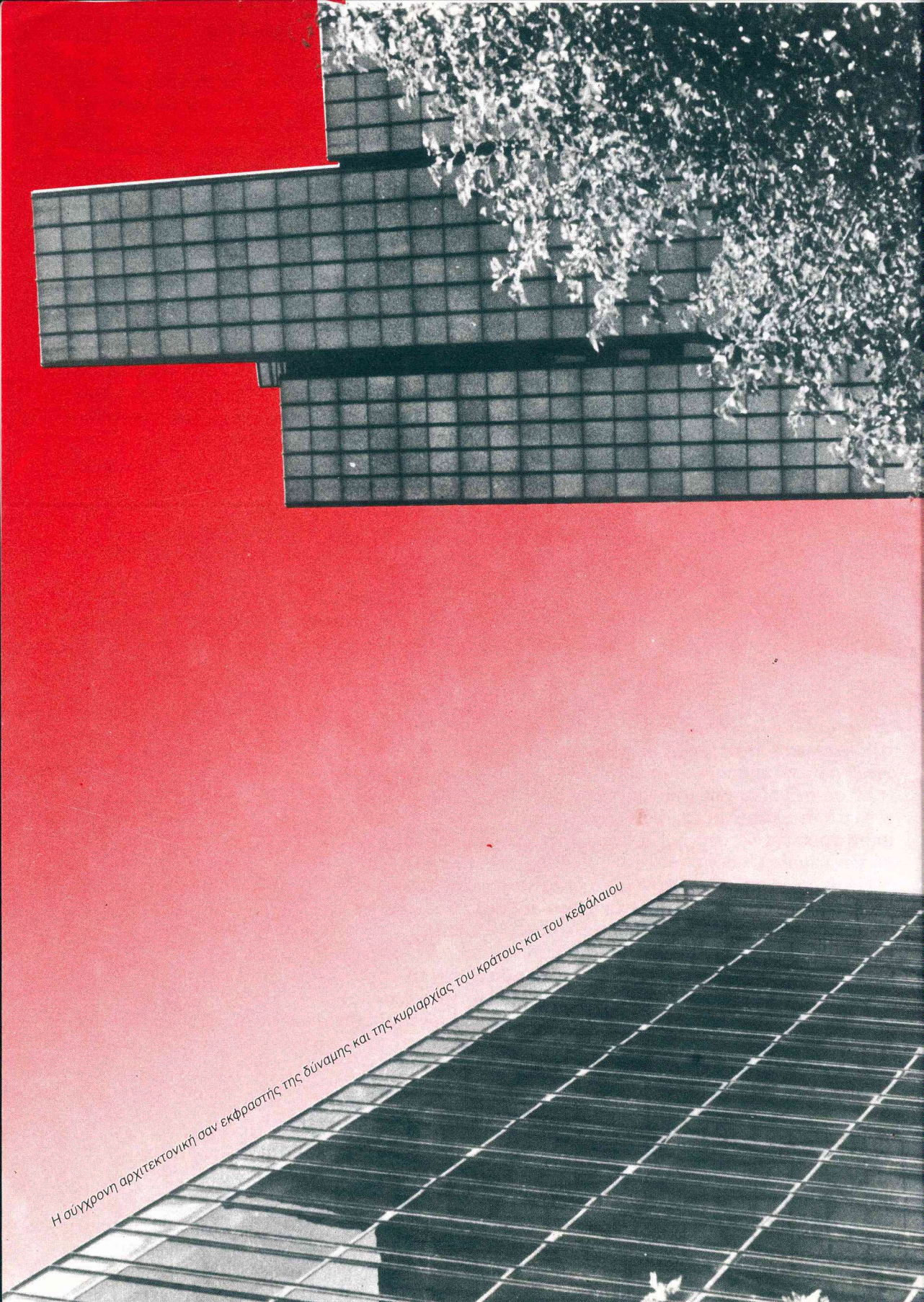
*Αντίθετα η οικονομική διάσταση του στεγαστικού αγγίζει τόσο την εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αναγκών όσο και σαν συνέπεια τον ωμά καταναγκαστικό και εκμεταλλευτικό χαρακτήρα της εργασίας που αποτελεί το βαρύ τίμημα για την κάλυψη έστω και στοιχειωδών ανθρώπινων αναγκών μια απ' τις οποίες είναι και εκείνη της στέγης.*

Μέσα στη δίνη της οικονομικής κρίσης και της επίθεσης του κράτους και του κεφάλαιου ενάντια στα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα, το διαρκές κνηγί για τη διασφάλιση μόνιμης ή προσωρινής στέγης, δε μπορεί να οδηγεί παρά στην ολόπλευρη εξαθλίωση και υποταγή των εκμεταλλεόμενων στους χώρους εργασίας.

Πέρα όμως απ' την οικονομική διάσταση υπάρχει και η κοινωνική που συνίσταται στον τρόπο δόμησης της πόλης, στη χωρο-ταξική κατανομή των μεν κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων στις πιο υποβαθμισμένες και μολυσμένες περιοχές, των δε ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων στις πιο προνομιακές συνοικίες.

Το στεγαστικό πρόβλημα σχετίζεται άμεσα με τον τρόπο ζωής των ανθρώπων, με τις μεταξύ τους κοινωνικές σχέσεις των οποίων η αθλιότητα αντανακλάται και αναπαράγεται μέσα στα τσιμεντένια κλουβιά της απομόνωσης που λέγονται διαμερίσματα. Αυτή η απομόνωση οδηγεί στην αναγωγή των κοινωνικών προβλημάτων που η εξουσία δημιουργεί σε προβλήματα «φυσικά» και αναπόφευκτα τα οποία μπορούν και πρέπει ν' αντιμετωπιστούν εξατομικευμένα, απ' τον καθένα χωριστά, ανάλογα με τις δυνατότητες και τα εφόδια που διαθέτει στη ζούγκλα της επιβίωσης.

Εδώ πρέπει να τονιστεί και ο ρόλος του κράτους, των κομμάτων και των φορέων - παραρτημάτων τους στη διαδικασία αδρανοποίησης και παθητικοποίησης όσων θίγονται απ' την κρίση της στέγης· ο στόχος είναι σαφής: οι τελευταίοι πρέπει πάση θυσία να πειστούν πως η μόνη εφικτή λύση είναι η ανάθεση της ικανοποίησης των αναγκών τους στους κομματικούς και κρατικούς γραφειοκράτες. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι ο ενουχισμός κάθε ριζοσπαστικής τάσης που - συνειδητά ή ασυνειδητά - αμφισβητεί τις κρατικές και κομματικές διαμεσολαβήσεις, προωθώντας άμεσες και δυναμικές λύσεις.



Η σύγχρονη αρχιτεκτονική σαν εκφραστής της δύναμης και της κυριαρχίας του κράτους και του κεφαλαίου

Έτσι το ίδιο το σύστημα που δημιουργεί το στεγαστικό πρόβλημα - κάθε φορά που το τελευταίο παίρνει τεράστιες διαστάσεις ώστε να φιγουράρει στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων - καλείται να το «επίλυσει» μ' ένα καταγιισμό προτάσεων, αντιπροτάσεων και νομοθετικών τροποποιήσεων που δεν αποσκοπούν παρά στη συγκάλυψη της ουσίας, των αιτιών και των τρόπων αντιμετώπισής του. Παράλληλα ακολουθώντας τη γνωστή τακτική του «διαίρει και βασίλευε» προωθεί και εντείνει τους διαχωρισμούς ανάμεσα σ' όσα κοινωνικά στρώματα και κατηγορίες υφίστανται το στεγαστικό, στρέφοντας μάλιστα ορισμένες φορές τους μεν εναντίον των δε (ρατσισμός ενάντια στη νεολαία, στους ξένους εργάτες κ.λ.π.).

Κατά συνέπεια τα διαφορετικά κομμάτια που αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα, κατακερματισμένα και διαχωρισμένα τόσο μεταξύ τους όσο και το καθένα στο εσωτερικό του, στερούνται - εφόσον συνεχίσουν να παραμένουν στα υπάρχοντα πλαίσια ετεροκαθορισμού τους - κάθε δυνατότητα άμεσης επίλυσής του.

## **Η πρακτική της κατάληψης άδειων κτιρίων σαν πρακτική αντιμετώπισης του στεγαστικού σ' όλες του τις διαστάσεις**

Καταρχήν θέλουμε να τονίσουμε ότι η κατάληψη αποτελεί πρακτική αντιμετώπισης και όχι επίλυσης του στεγαστικού προβλήματος. Κι αυτό γιατί το τελευταίο δε μπορεί να επιλυθεί στο σύνολο του παρά μόνο με την ανατροπή των σχέσεων εξουσίας κι εκμετάλλευσης που το γεννούν και το διαιωνίζουν.

Η κατάληψη σαν πρακτική αντιμετώπισης του στεγαστικού σ' όλες του τις διαστάσεις:  
— Αμφισβητεί έμπρακτα την ιδιοκτησία στο βαθμό που η τελευταία αποτελεί μέσο εκμετάλλευσης των στεγαστικών αναγκών. Καταστρατηγεί έμπρακτα την αντικοινωνική στάση των ιδιοκτητών που - για ιδιοτελείς λόγους - κρατούν κλειστά χιλιάδες σπίτια, τη στιγμή που υπάρχει φοβερή έλλειψη στέγης. (Όσον αφορά το νόμο περί «οικιακής ειρήνης» δεν αποτελεί απλώς το πρόσχημα για την καταστολή των καταλήψεων, αλλά και τη νομική βάση που επιτρέπει στους ιδιοκτήτες να κρατούν χιλιάδες σπίτια για χρόνια κλειστά. Οι καταλήψεις ανοίγοντας τα κλειστά σπίτια κατέδειξαν ότι πίσω από τις σφραγισμένες πόρτες η μόνη ειρήνη που υπήρχε ήταν αυτή της εγκατάλειψης και του νεκροταφείου.)

— Ακυρώνει εν μέρει την οικονομική εκμετάλλευση των στεγαστικών αναγκών, μέσω της άρνησης πληρωμής ενοικίου.

— Αρνείται το διαμεσολαβητικό ρόλο του κράτους και των κομμάτων στην «επίλυση» του στεγαστικού.

— Προσπαθεί στο εσωτερικό της να οργανώσει ένα συλλογικό τρόπο ζωής και διαχείρισης των αναγκών μας.

Αυτονόητο βέβαια, ότι σ' ένα κόσμο άγριας εκμετάλλευσης, οι καταλήψεις δε μπορούν ν' αποτελούν νησίδες απόλαυσης ή παράδεισους ελευθερίας, αλλά αντίθετα ορμητήρια της συλλογικής πάλης και της κοινωνικής αυτοάμυνας ενάντια στην εκμετάλλευση των στεγαστικών και των ευρύτερα κοινωνικών μας αναγκών.

Τέλος πιστεύουμε ότι οι καταλήψεις δεν αποτελούν τη μοναδική πρακτική αυτοοργάνωσης και άμεσης δράσης για την αντιμετώπιση του στεγαστικού· υπάρχει μια σειρά άλλων αναλόγων πρακτικών (απεργία ενοικίων, συλλογική παρεμπόδιση των εξώσεων, άρνηση πληρωμής των στεγαστικών δανείων κ.λ.π.) που προσιδιάζουν λιγότερο ή περισσότερο στο καθένα απ' τα κοινωνικά υποκείμενα που πλήττονται ολοένα και πιο πολύ απ' την κρίση της στέγης.

Με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις μας τόσο για την ουσία και το περιεχόμενο των καταλήψεων όσο και για τις διαστάσεις και την ένταση του ζητήματος της στέγης, επιθυμούμε και κρίνουμε ως αναγκαία μια συλλογική δουλειά για το στεγαστικό και την προώθηση των καταλήψεων σε συνεργασία με όσους - εντός ή εκτός καταλήψεων - ενδιαφέρονται για κάτι τέτοιο. Στόχος μας είναι η συγκρότηση ενός συλλογικού ανατρεπτικού λόγου για το στεγαστικό, η προώθηση νέων καταλήψεων καθώς και η σύνδεσή μας με τους κοινωνικούς χώρους που αντιμετωπίζουν οξυμμένο στεγαστικό πρόβλημα - είτε σαν οικονομικό είτε σαν πρόβλημα ευρύτερων όρων ζωής - και η ενίσχυση των πιο ριζοσπαστικών στοιχείων στο εσωτερικό τους στα πλαίσια ενός αγώνα με βάση την αυτοοργάνωση, την άμεση δράση και την αντιθεσμικότητα στο βαθμό που οι υπάρχοντες εξουσιαστικοί θεσμοί στοχεύουν στη διαιώνιση του προβλήματος και όχι στην επίλυσή του.



Οι καταλήψεις είναι αυτονόητο ότι ενοχλούν τους κρατούντες και προκαλούν την κατασταλτική αντιμετώπισή τους από τους κρατικούς μηχανισμούς.

Οι τρόποι αντιμετώπισής τους κατά το παρελθόν μας δίνουν πλείστα σχετικά παραδείγματα τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Συγκεκριμένα η αντιμετώπιση των τότε καταλήψεων του '81 πήρε διάφορες μορφές, ξεκινώντας από τη διάβρωση και τη συκοφάντησή τους για χρήση ναρκωτικών με στόχο την κοινωνική τους απομόνωση ανοίγοντας το δρόμο στην ωμή καταστολή τους με το μικρότερο δυνατό πολιτικό κόστος. (Η απάντηση στην προβοκάτσια από το τότε κίνημα με τη μορφή του συνθήματος «ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ» έμελλε να επαληθευτεί σε τέτοιο βαθμό στα χρόνια που μεσολάβησαν ώστε να γίνει μέρος της κοινωνικής γνώσης).

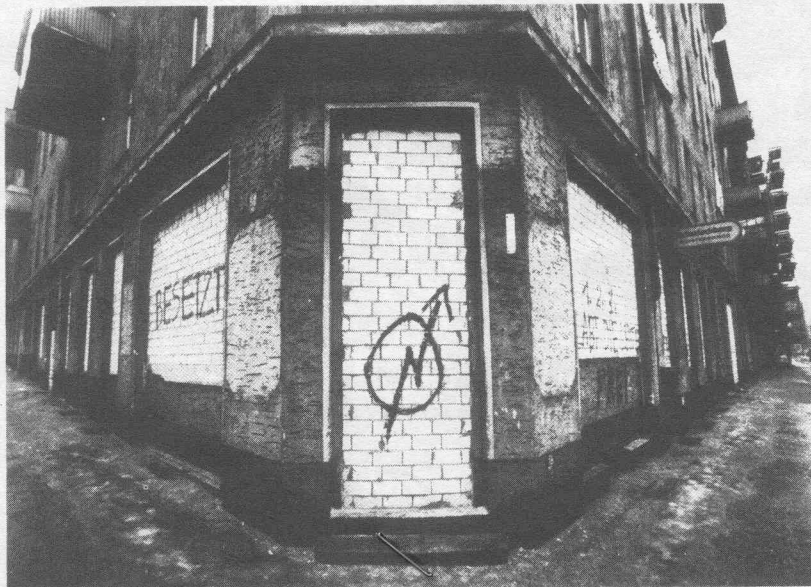
Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται ως πάγια τακτική από τους μηχανισμούς καταστολής διεθνώς, προκειμένου ν' αποδυναμωθεί ο λόγος και η δυναμική τέτοιων κινήσεων (βλ. Αμερική και Δυτική Ευρώπη).

Έχοντας γνώση των όσων αναφέρθηκαν παραπάνω δεν δυσκολευόμαστε ν' αναγνωρίσουμε τι κρύβεται πίσω από την «αθώα» ερώτηση των ασφαλιτών σε γείτονες της κατάληψης (που μας το κατήγγειλαν) εαν έχει υποπέσει τίποτα σχετικό στην αντίληψη τους. Αυτό που έχει υποπέσει στη δική μας αντίληψη είναι ότι επιχειρείται το ξετύλιγμα της δόλιας συκοφάντησης και της προβοκάτσιας.

Με δεδομένο λοιπόν ότι είμαστε καθολικά αντίθετοι σε κάθε μέσο χειραγώγησης κι εξαθλίωσης της νεολαίας και κατά συνέπεια δεν σταματήσαμε ποτέ να καταγγέλλουμε το κύκλωμα εμπορίας ναρκωτικών και τη γνωστή συμμετοχή της αστυνομίας σ' αυτό το κύκλωμα, δεν είμαστε διατεθειμένοι να παίξουμε το ρόλο που επιφύλαξαν για άλλους πριν από εμάς.

Θα υπενθυμίσουμε δε συνοπτικά ότι: τα ναρκωτικά αποφέρουν αφενός ΥΨΗΛΟΤΑΤΑ ΚΕΡΔΗ κι αφετέρου αποτελεσματική ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ των «ανήσυχων» νέων. Σαν τέτοια λοιπόν είναι απόλυτα κατανοητό ότι σε τεράστιες ποσότητες βρίσκονται και διακινούνται από τα χέρια των άμεσα ενδιαφερόμενων για το ΚΕΡΔΟΣ και την ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ: το κράτος (αρμόδιος μηχανισμός η αστυνομία) και την ιδιωτική πρωτοβουλία (έμποροι) που συνεργάζονται αρμονικά - όσο επιτρέπει ο άγριος ανταγωνισμός της αγοράς - στο έργο της κοινωνικής και ιδεολογικής εξαθλίωσης της νεολαίας (Οι τυχόν συλλήψεις κατά καιρούς αφορούν όσους βρίσκονται εκτός των ελεγχόμενων κυκλωμάτων ή κακομοιριασμένους μικροπλασιέδες τους, θύματα της δήθεν εκστρατείας κατά των ναρκωτικών). Άξιο σημείωσης ότι το κύκλωμα διακίνησης ναρκωτικών - η σύνθεση του οποίου εκτείνεται από τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα μέχρι τους υποκοσμιακούς - δεν οδηγεί απλώς τους νεολαίους στην αποχαύνωση και την εξάρτηση, αλλά τους προσφέρει και ως «αντικείμενο εργασίας» σε μια σειρά επαγγελματιών του «είδους»: στον ΤΥΠΟ όπου θα διασυρθούν, την ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ για να γίνουν χαφιέδες της, στη ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, όπου θ' αντιμετωπιστούν σαν «εγκληματίες», στους ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΕΣ για να «σωφρονιστούν» και τέλος στους ειδικούς «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ» ως πειραματόζωα κοινωνικής επανένταξης.

Με βάση τα παραπάνω θεωρούμε ότι οι κοινωνικά αγωνιζόμενοι γενικά και οι καταλήψεις ειδικά δεν έχουν κανένα λόγο ν' απολογούνται κάθε φορά για τις βρώμικες προβοκάτσες που κάνουν τα κάθε είδους «βαποράκια» ένστολα και άστολα, αντίθετα έχουν κάθε λόγο να κινητοποιούνται ενάντια σε κάθε μορφή νάρκωσης και καταστολής.



Η συγκέντρωση στοιχείων για άδεια κτίρια (διευθύνσεις, ιδιοκτησιακό καθεστώς κ.λ.π.) είναι απαραίτητη για την συνέχιση

των καταλήψεων.

# ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Οξυμμένο στεγαστικό πρόβλημα σημαίνει:

- ληστρικά νοίκια και καθημερινό άγχος εξώσης
- χιλιάδες άδεια σπίτια
- εξάρτηση των νέων απ' την οικογένεια
- εργασιακή και κοινωνική πειδαρχία στο όνομα της εξασφάλισης αθλιών κατοικιών
- εντατικοποίηση στους χώρους δουλειάς
- μιζέρια και εξαθλίωση σε σπίτια - κλουβιά
- γκεττοποίηση και ταξική κατανομή του πληθυσμού (εργατικές πολυκατοικίες, φοιτητικές εστίες, υποβαθμισμένες περιοχές)
- πολιτική εκμετάλλευση και διαρκή κοροϊδία απ' το κράτος και τα κόμματα

**ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕ ΛΥΝΕΤΑΙ  
ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ**

**Ν' αρνηθούμε την πληρωμή των υπέρογκων ενοικίων**

**Να εμποδίσουμε συλλογικά και δυναμικά τις εξώσεις  
και να προωθήσουμε την επανεγκατάσταση όσους  
γίνεται έξωση**

**Να κάνουμε καταλήψεις στα χιλιάδες άδεια σπίτια**

**Να σαμποτάρουμε την εργασιακή και την κοινωνική  
πειδαρχία**

Πρωτοβουλία για το στεγαστικό και την προώθηση των καταλήψεων